

Oikeustapauskokoelma

Asia C-661/15

X BV

vastaan

Staatssecretaris van Financiën

(Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Yhteisön tullikoodeksi – 29 artikla – Ajoneuvojen maahantuonti – Tullausarvon määrittäminen – 78 artikla – Ilmoituksen oikaiseminen – 236 artiklan 2 kohta – Tuontitullien palauttaminen – Kolmen vuoden määräaika – Asetus (ETY) N:o 2454/93 – 145 artiklan 2 ja 3 kohta – Tavaroiden viallisuutta koskeva riski – 12 kuukauden määräaika – Pätevyys

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 12.10.2017

1. *Tulliliitto – Yhteinen tullitariffi – Tullausarvo – Kauppa-arvon määrittäminen – Tavarat, joiden viallisuus havaittiin niiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen – Myyjän myyntisopimuksen takuuta koskevien sopimusvelvoitteiden mukaisesti myöhemmin suorittamien korvausten huomioonottaminen – Viallisten tavaroiden käsite – Tulkinta – Termien asiayhteyden ja tavanomaisen merkityksen huomioon ottaminen*

(Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 29 artiklan 1 ja 3 kohtakomission asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, 145 artiklan 2 kohta)

2. *Tulliliitto – Yhteinen tullitariffi – Tullausarvo – Kauppa-arvon määrittäminen – Tavarat, joiden viallisuus havaittiin niiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen – Myyjän myyntisopimuksen takuuta koskevien sopimusvelvoitteiden mukaisesti myöhemmin suorittamien korvausten huomioonottaminen – Viallisten tavaroiden käsite – Tavarassa oleva valmistukseen liittyvä riski siitä, että se menee käytössä epäkuntoon, kuuluu käsitteeseen*

(Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 29 artiklan 1 ja 3 kohta; komission asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, 145 artiklan 2 kohta)

3. *Tulliliitto – Yhteinen tullitariffi – Tullausarvo – Kauppa-arvon määrittäminen – Tavarat, joiden viallisuus havaittiin niiden vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen – Tavaroiden hinnan muutosten huomioonottaminen – Edellytys – Muutos on tehty 12 kuukauden kuluessa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymisestä vastaanotetuksi – Ei ole yhteensopiva yhteisön tullikoodeksin kanssa – Asetuksen 2454/93 145 artiklan 3 kohdan pätemättömyys*

(Neuvoston asetuksen N:o 2913/92 29 ja 78 artikla sekä 236 artiklan 2 kohta; komission asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, 145 artiklan 3 kohta)

1. Ks.tuomion teksti.

(ks. 25–27 kohta)

2. Yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2002 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 444/2002, 145 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 29 artiklan 1 ja 3 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että se koskee pääasiassa kyseessä olevan kaltaista tilannetta, jossa on osoitettu, että tavaran vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanotetuksi hyväksymisen ajankohtana oli olemassa valmistukseen liittyvä riski siitä, että tavara vioittuu käytössä, ja jossa myyjä tämän johdosta myöntää takuuta koskevan sopimusvelvoitteen mukaisesti ostajalle hinnanalennuksen korvaamalla kulut, jotka ostajalle aiheutuivat tavaran mukauttamisesta mainitun riskin poistamiseksi.

(ks. 40 kohta ja tuomiolauselman 1 kohta)

3. Asetuksen N:o 2454/93 145 artiklan 3 kohta, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 444/2002, on pätemätön siltä osin kuin siinä säädetään tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanotetuksi hyväksymisestä alkavasta 12 kuukauden määräajasta, jonka kuluessa tosiasiaa maksetun tai maksettavan hinnan muutoksen on toteuduttava.

Kuten tämän tuomion 34 ja 35 kohdasta ilmenee, on syytä palauttaa mieleen, että tullikoodeksin 29 artiklassa otetaan käyttöön yleissääntö, jonka mukaan maahantuotujen tavaroiden tullausarvon on vastattava niiden kauppa-arvoa eli hintaa, joka tavaroista on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava, ja että tätä yleissääntöä on täsmennetty soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdassa.

Kuitenkin 19.3.2009 annetusta tuomiosta Mitsui & Co. Deutschland (C-256/07, EU:C:2009:167, 36 kohta) käy ilmi, että soveltamisasetuksen 145 artiklan, sellaisena kuin se on otettu käyttöön asetuksella N:o 444/2002, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta tilanteisiin, jotka ovat syntyneet ennen viimeksi mainitun asetuksen voimaantuloa, koska tällä säännöksellä loukattaisiin asianomaisten talouden toimijoiden perusteltua luottamusta. Unionin tuomioistuin katsoi asian olevan näin, koska niissä tapauksissa, joissa kauppa-arvoa muutettiin maahantuonnin jälkeen tavaroiden viallisuuden perusteella, toimivaltaiset tulliviranomaiset sovelsivat tavaroiden tullausarvon määrittämistä varten tullikoodeksin 236 artiklan 2 kohdassa säädettyä kolmen vuoden yleistä määräaikaa.

Soveltamisasetuksen 145 artiklan 3 kohdassa säädetään kuitenkin, että kyseisen artiklan 2 kohdan mukainen hinnanmuutos voidaan ottaa tullausarvoa määritettäessä huomioon vain, jos se on tehty 12 kuukauden kuluessa tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen hyväksymisestä vastaanotetuksi. Jos tällainen hinnanmuutos tehdään 145 artiklan 3 kohdassa säädetyn 12 kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, maahantuotujen tavaroiden tullausarvo ei vastaa tullikoodeksin 29 artiklassa tarkoitettulla tavalla niiden kauppa-arvoa eikä tullausarvoa voida enää mukauttaa.

On syytä palauttaa vielä mieleen, että tulliviranomaiset voivat tullikoodeksin 78 artiklan nojalla tavaranhaltijan pyynnöstä oikaista tulli-ilmoitusta tavaroiden luovutuksen jälkeen ja tarvittaessa palauttaa liikaa perityn määrän, jos tavaranhaltijan maksamat tuontitullit ylittävät ne, jotka niiden maksuhetkellä olivat lain mukaiset. Tämä palauttaminen tehdään tullikoodeksin 236 artiklan mukaisesti, jos tässä säännöksessä vahvistetut edellytykset täyttyvät, eli erityisesti jos palautushakemuksen esittämiselle asetettua määräaikaa, joka on pääsääntöisesti kolme vuotta, on noudatettu (ks. vastaavasti tuomio 20.10.2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, 53 ja 54 kohta).

Unionin tuomioistuin on todennut tässä yhteydessä, että tullikoodeksin 78 artiklaa sovelletaan muutoksiin, joita tullausarvoa määritettäessä huomioon otetuissa seikoissa on mahdollisesti tapahtunut, ja siten tuontitulleihin. Soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tuotujen tavaroiden ”viallisuudesta” johtuva tullausarvon muutos voidaan siten tehdä oikaisemalla tulli-ilmoitusta tullikoodeksin 78 artiklan nojalla.

Kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 62 kohdassa, tästä seuraa, että velallinen voi tullikoodeksin 29 artiklan, luettuna yhdessä sen 78 artiklan ja 236 artiklan 2 kohdan kanssa, perusteella saada tuontitullien palautuksen, joka vastaa suhteellisesti soveltamisasetuksen 145 artiklan 2 kohdan soveltamisesta johtuvaa tullausarvon alennusta, siihen asti, kunnes tullien velalliselle tiedoksi antamisesta laskettava kolmen vuoden määräaika on päättynyt.

Tämä mahdollisuus rajataan soveltamisasetuksen 145 artiklan 3 kohdassa kuitenkin päättymään 12 kuukauden kuluttua, koska tämän asetuksen 145 artiklan 2 kohdan soveltamisesta johtuva tullausarvon muutos voidaan ottaa huomioon vain, jos hinnanmuutos tehdään 12 kuukauden määräajassa.

Tämä vuoksi soveltamisasetuksen 145 artiklan 3 kohta on tullikoodeksin 29 artiklan, luettuna yhdessä sen 78 artiklan ja 236 artiklan 2 kohdan kanssa, vastainen.

(ks. 57–59 ja 61–66 kohta sekä tuomiolauselman 2 kohta)